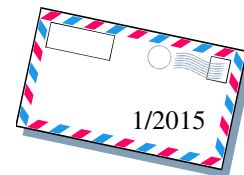

Cum va fi în cer?

Toți cei care s-au căit înaintea lui Dumnezeu și și-au recunoscut vina, vor fi cândva în cer. Aceasta se va împlini pentru creștinii adevărați, când îi va răpi Domnul Isus la Sine. Dar ce ne așteaptă în slava veșnică? De ce vom avea parte în cer? Ce reprezintă veșnicia?

Ce caracterizează cerul

Scriptura ne arată că Domnul Isus este punctul central al slavei. Noi vom fi acolo unde este El și Îl vom vedea așa cum este, și vom fi ca El (Ioan 14.3; 1 Ioan 3.2). Noi vom trăi împreună cu El, vom admira și vom împărtși cu El slava Sa (1 Tesaloniceni 5.10; Ioan 17.24; 2 Tesaloniceni 2.14). Aceasta reprezintă cerul.

Cerul este un loc...

...al odihnei: „«Ferice de acum încolo de morții, care mor în Domnul!» «Da», zice Duhul; «ei se vor odihni de ostenele lor, căci faptele lor îi urmează!»“ (Apocalipsa 14.13).

...al slujbei: „Robii Lui Îi vor sluji“ (Apocalipsa 22.3).

...al închinării: „Bătrânii s-au aruncat la pământ, și s-au închinat“ (Apocalipsa 5.14).

...al cântecului: „Și cântau o cântare nouă, și ziceau: «Vrednic ești tu să iei cartea și să-i rupi pecetea: căci ai fost înjunghiat»“ (Apocalipsa 5.9).

...al bucuriei: „Intră în bucuria stăpânului tău“ (Matei 25.21).

...al cunoașterii: „Căci cunoaștem în parte, și prorocim în parte; dar când va veni ce este desăvârșit, acest «în parte» se va sfârși. ...atunci, voi cunoaște deplin, așa cum am fost și eu cunoscut pe deplin“ (1 Corinteni 13.9, 10, 12).

...al sfințeniei: „Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care trăiește în spurcăciune și în minciună; ci numai cei scriși în cartea vieții Mielului“ (Apocalipsa 21.27).

...al slavei: „tot mai mult o greutate veșnică de slavă“ (2 Corinteni 4.17).

Să ne îndreptăm acum spre câteva întrebări, care se pun adesea cu privire la cer.

Îl vom vedea pe Dumnezeu?

Chiar dacă Dumnezeu S-a arătat într-o înfățișare vizibilă (Isaia 6.5 etc.), El nu poate fi văzut în caracterul Său absolut (1 Timotei 6.16). Trinitatea este Cel nevăzut (Evrei 11.27). Dar noi totuși Îl vom vedea – prin Hristos, care este „chipul Dumnezeului celui nevăzut“ și în care „locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii“ (Coloseni 1.15; 2.9). Isus a spus: „Cine M-a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl“ (Ioan 14.9). Chiar dacă există trei Persoane în Dumnezeire, totuși avem de-a face numai cu un singur Dumnezeu. De aceea: cine Îl vede pe Domnul Isus, vede Trinitatea.

Se vor recunoaște creștinii în cer?

Da, pentru că vom păstra și în veșnicie identitatea noastră personală. Acest lucru îl vedem în exemplul lui Avraam. În Luca 13.28 citim că iudeii necredincioși îl vor recunoaște pe Avraam în Împărăția de o mie de ani. Și omul bogat în Locuința morților a știut că de partea cealaltă era Avraam; l-a văzut chiar și pe Lazăr, care stătuse la poarta sa (Luca 16.23). Iar pe Muntele schimbării la față, Petru se pare că a recunoscut imediat că în fața lui stăteau Moise și Ilie, deși nu-i văzuse niciodată înainte (Luca 9.28-36).

Pavel i-a numit pe filipeni „cununa“ sa, iar pe tesaloniceni ca „nădejdea“, „bucuria“ și „cununa de slavă“ la venirea Domnului Isus (Filipeni 4.1; 1 Tesaloniceni 2.19). Se pare că Pavel conta pe faptul de a se re-vedea și de a-i recunoaște în cer pe credincioșii cu care a stat cu plăcere aici pe pământ.

Vom uita pe cineva în cer?

Câteodată se spune că în cer nu ne vom aminti de rudele, care au mers în pierzare. Dar trebuie să ne gândim că martirii în paradis își amintesc tocmai de ceea ce au trăit pe pământ (Apocalipsa 6.9-11). Și omul bogat din Locuința morților s-a gândit încă la frații săi de pe pământ (Luca 16.19-31). Oare nu va fi așa și cu noi? Este de neînchipuit că în cer vom ști mai puține decât pe pământ.

Dar să ne gândim: amintirea rudelor nu ne va putea împovăra, deoarece în veșnicie nu există tristețe (Apocalipsa 21.4). În afară de aceasta, în cer nu vor mai exista relațiile pământești (Matei 22.30). Astfel că în trupul nou, spiritual vom simți altfel decât simțim astăzi. Noi ne vom face una cu sentința lui Dumnezeu, indiferent la cine se referă ea (Apocalipsa 18.20).

Va fi plictisitor în cer?

Copiii își fac adesea griji, că în cer ar putea să fie plictisitor. Dar și mai târziu se pune întrebarea ce vom face în cer tot „timpul“.

Pe lângă versetele citate la început, doresc să indic și spre textul din Efeseni 2.7: Dumnezeu va „arăta în veacurile viitoare nemărginita bogăție a harului Său, în bunătațea Lui față de noi în Hristos Isus.“ Aceasta va trece peste timpul Împărăției de o mie de ani: Dumnezeul infinit ne va arăta în veșnicie tot mereu noi trăsături ale harului Său. Acest lucru nu va fi plictisitor!

Aș dori să mai prezint trei idei. Conform înțelegerii mele, ne vom preocupa în primul rând cu Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că acest Cuvânt dăinuiește în veci în ceruri (Psalm 119.89). Știm că este o mare bucurie să pătrundem în adâncimile nepătrunse ale Cuvântului lui Dumnezeu. Nu am putea să continuăm această activitate în veșnicie?

În al doilea rând vom putea cerceta ce s-a petrecut pe pământ și cum a lucrat Dumnezeu. În Psalm 56.8 și Maleahi 3.16-18 citim că Dumnezeu a scris în cartea Sa lacrimile și discuțiile desfășurate în teamă de Dumnezeu. Noi vom putea privi în acele „cărți“ divine.

În al treilea rând vom avea posibilitatea să admirăm intensiv creația lui Dumnezeu și să-L adorăm pe Dumnezeu pentru aceasta (Apocalipsa 4.11). Cerul actual și pământul actual sunt lucrarea mâinilor lui Dumnezeu, dar și cerul nou și pământul nou vor descoperi gloria Sa de Creator. Noi vom putea să le admirăm spre bucuria noastră.

Desigur, când ne vom preocupa cu ceva în cer și vom cerceta, atunci nu vom face acest lucru ca unii care trebuie să-și depășească neștiința lor pas cu pas, pentru că în cer vom cunoaște, așa cum cunoaște Dumnezeu (1 Corinteni 13.12). Dar vom fi mereu impresionați de ceea ce a dăruit și a făcut Dumnezeu.

Uimire întreită în cer

În cer vom fi uimiți (dacă se poate vorbi de uimire) de faptul că acolo nu-i vom întâlni pe unii, despre care consideram că sunt copiii ai lui Dumnezeu. Ei trăiau evlavioși în exterior, cântau cântări ale credinței, și totuși nu sunt în cer. Ei aveau numai o „formă de evlavie“, dar îi tădăguiau puterea (2 Timotei 3.5). Pierduți pentru veșnicie!

În cer vom fi uimiți și de faptul că vom întâlni acolo pe unii, despre care nu crezusem că sunt credincioși. Lucrurile acestei lumi umpluseră viața lor – dar totuși Dumnezeu lucruse în inimile lor. Ei erau dreți, așa cum și Lot a fost drept (2 Petru 2.8). Chiar dacă faptele lor vor arde, totuși ei vor fi mântuiți (a se compara cu 1 Corinteni 3.15).

Dar oare nu vom fi în cer cel mai mult bucuroși și mulțumitori pentru faptul că suntem acolo? Chiar dacă am auzit despre păcatele altora, totuși știm că noi înșine avem cele mai multe păcate. Dar sângele Mielului ne-a curățit. Astfel suntem conduși de la uimire la adorare. Preamărit să fie Numele Lui pentru slava veșnică!